

■ † Κυριακὴ Β' τῶν Νηστειῶν - Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ

«**Ἡ Σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ χαράσσεται
σὲ ὀλόκληρη τὴν φύσι τοῦ Χριστιανοῦ**»*

Ἀπόστολος (Ἐβρ. α' 10-β' 3)

Κατ' ἀρχὰς Σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν Σοῦ εἰσιν οἱ οὐρανοί· **αὐτοὶ ἀπολοῦνται**, Σὺ δὲ διαμένεις· **καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται**, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· **Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ**, καὶ τὰ ἔτη Σου οὐκ ἐκλείψουσι. **Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἰρηκὲ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν Μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς Σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν Σου; οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρρῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.**

Εὐαγγέλιον (Μάρκ. β' 1-12)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ· **καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί**, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· **καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς Αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες**, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. **Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει Αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον**, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν

κράβαττον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ **Τέκνον**, ἀφένονται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθηήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· **Τί** οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; **τίς** δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός; **Καὶ** εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι Αὐτοῦ ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογιζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· **Τί** ταῦτα διαλογιζέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; **Τί** ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφένονται σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; **Ἰνα** δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας· λέγει τῷ παραλυτικῷ· **Σοὶ** λέγω, ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. **Καὶ** ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν λέγοντας· **Ὅτι** οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' Ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται» (Ιωάν. ι' 9). **Τὸ** ἴδιο λέει ὁ Κύριος σ' ἓνα ἄλλο σημεῖο: **«Οὐδείς** ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα εἰ μὴ δι' Ἐμοῦ» (Ιωάν. ιδ' 6). **Περισσότερο** λακωνικὰ τὸ διατυπώνει αὐτὸ σὲ ἄλλο σημεῖο: **«Χωρὶς** ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ιωάν. ιε' 5).

Ὁ Χριστιανὸς εἶναι ἓνα πρόσωπο ποὺ ζῆ ὀλοκληρωτικὰ ἐν Χριστῷ. **Κάθε** καλή του ιδιότητα προέρχεται ἀπὸ τὸν Χριστό. **Ἐκείνος** ποὺ σώζεται, σώζεται ἐπειδὴ εἶναι **«ἐνδεδυμένος»** τὸν Χριστό.

Ὁ Πατέρας τοῦ εἶναι προσιτὸς μόνο, ὅταν εὐρίσκεται σ' αὐτὴν τὴν κατάστασι. **Ἀπομακρυνθήκαμε** ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ εἴμεθα ὑποκείμενοι στὴν ὀργή Του. **Μόνο** ὅταν βρεθοῦμε πλησίον τοῦ Χριστοῦ, γὰ χάρι τοῦ Χριστοῦ ὑποχωρεῖ ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Ἔλεός Του θὰ φθάσῃ σ' ἐμᾶς καὶ θὰ μᾶς δεχθῆ καθὼς Τὸν προσεγγίζουμε.

Ἡ σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ χαράσσεται σὲ ὀλόκληρη τὴν φύσι τοῦ Χριστιανοῦ καὶ ἐκεῖνος ποὺ φέρει τὴν σφραγίδα αὐτὴ θὰ βαδίσῃ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου καὶ δὲν θὰ φοβηθῆ (βλ. Ψαλμ. κβ' 4).

Γιὰ νὰ τὸ κατορθώσουμε αὐτὸ ἔχουμε τὰ Μυστήρια –Βάπτισμα καὶ Θεία Κοινωνία. Ἡ Ἐξομολόγησις λειτουργεῖ ὡς «μεσίτης» ἐκείνων ποὺ ἁμαρτάνουν μετὰ τὸ Βάπτισμα.

Αὐτὰ ὅμως εἶναι τοῦ Κυρίου. Ἐμεῖς πρέπει νὰ κάνουμε αὐτὸ ποὺ μᾶς ἀνήκει γιὰ νὰ καλλιεργήσουμε: **α)** πνεῦμα ἀποδοχῆς, μία πίστι ποὺ ὁμολογεῖ: «Εἶμαι χαμένος καὶ μπορῶ νὰ σωθῶ μόνο ἀπὸ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό». **β)** ἀγάπη ποὺ ἀγωνίζεται μὲ θέρμη ν' ἀφοσιωθῆ στὸν Κύριο ὀλοκληρωτικά, χωρὶς νὰ φεισθῆ τίποτα. **γ)** ἐλπίδα, ποὺ δὲν στηρίζεται στὸν ἑαυτὸ μας, ἀλλὰ μόνο στὴν βεβαιότητα, πὼς ὁ Κύριος δὲν θὰ μᾶς ἐγκαταλείψῃ καὶ θὰ μᾶς βοηθήσῃ μὲ κάθε τρόπο σὲ ὀλοκληρῆ τὴν ζωὴ μας, ὥσότου ἡ ἐλπίδα μας μᾶς ὀδηγήσῃ στὸν τόπο ὅπου κατοικεῖ ὁ Ἰδιος.

□

(*) Ὅσιον Θεοφάνους τοῦ Ἑγκλείστου, «Ὁ σωτικὸς χώρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 94-95, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.